

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 95 30, f: 01 478 98 77, e: ps-sds@dz-rs.si, www.dz-rs.si

**Skupina poslank in poslancev
(Jelka Godec, prvopodpisana)**

Ljubljana, 22. marec 2024

**mag. Urška Klakočar Zupančič,
predsednica Državnega zbora Republike Slovenije**

Spoštovani!

Na podlagi 88. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 69/04, 68/06, 47/13, 75/16 in 92/21), 19. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 112/05 - uradno prečiščeno besedilo, 20/06 - ZNOJF-1, 109/08, 39/11, 48/12 in 17/22) in 114. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07 - uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17, 46/20, 105/21 – odl. US, 111/21 in 58/23) vlagamo spodaj podpisani poslanke in poslanci

**PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O REFERENDUMU IN O LJUDSKI
INICIATIVI**

in vam ga pošiljamo v obravnavo na podlagi 142. člena Poslovnika državnega zbora.

Predlagatelji predlagamo, da Državni zbor Republike Slovenije predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku, ker gre za manj zahtevne spremembe zakona.

Pri obravnavi predloga zakona v Državnem zboru Republike Slovenije in pri delu njegovih teles bo v imenu predlagatelja sodeloval **Anton Šturbej**.

Prilogi:

- Predlog zakona o spremembah Zakona o referendumu in o ljudski iniciativi
- podpisi poslank in poslancev:
 - Jelka Godec
 - Anja Bah Žibert

- Franc Breznik
- Zvonko Černač
- mag. Karmen Furman
- Rado Gladek
- mag. Branko Grims
- Alenka Helbl
- Andrej Hoivik
- Janez (Ivan) Janša
- Jožef Jelen
- Alenka Jeraj
- Franci Kepa
- Andrej Kosi
- Danijel Krivec
- Jožef Lenart
- Suzana Lep Šimenko
- Tomaž Lisec
- Žan Mahnič
- Zoran Mojškerc
- Bojan Podkrajšek
- Franc Rosec
- Anton Šturbej
- Jože Tanko

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O REFERENDUMU IN O LJUDSKI INICIATIVI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM ZAKONA

Zakon o referendumu in o ljudski iniciativi (ZRLI), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel leta 1994, je urejal referendum o spremembi ustave, zakonodajni referendum, posvetovalni referendum in ljudsko iniciativo, v okviru zakonodajnega referenduma pa predhodni in naknadni referendum.

Zakon je bil spremenjen leta 2004 (ZRLI-C, Uradni list RS, št. 83/2004). Spremembe so bile potrebne predvsem zaradi uskladitve z dvema odločbama Ustavnega sodišča Republike Slovenije, nanašale pa so se na možnost glasovanja po pošti iz tujine in glasovanja na diplomatsko konzularnih predstavništvih Republike Slovenije v tujini ter na ureditev pravnega varstva pravice glasovanja.

Obsežnejše spremembe zakona so bile sprejete konec leta 2006 (ZRLI - D, Uradni list RS, št. 139/2006). S spremembami v letu 2006 so bile natančneje urejene določbe glede referenduma o spremembi ustave in na novo določeni nekateri postopki v zvezi s pobudo volivcev za vložitev zahteve za razpis (zakonodajnega) referenduma.

S spremembo Ustave Republike Slovenije leta 2013 (Ustavni zakon o spremembah 90., 97. in 99. člena Ustave Republike Slovenije, Uradni list RS, št. 47/13) je bil zakonodajni referendum v ZRLI urejen na novo.

V zakonodajnem postopku so spremembe in dopolnitve ZRLI (ZRLI-F), EPA 1230-IX. Po navedbah predlagateljev omenjene novele ZRLI-F gre za uskladitev ZRLI z ustavnimi spremembami iz 2013 in zagotovitev spoštovanja odločbe ustavnega sodišča iz 2018. Od leta 2013 lahko zakonodajni referendum zahtevajo samo volivci, to je najmanj 40.000 volivcev, referendumu ni več dopustno razpisati za nekatere posebej določene zakone, legitimnost referendumske odločitve pa krepi kvorum zavrnitve (za zavrnitev zakona je potrebna večina, ki predstavlja najmanj petino glasov vseh volivcev). Poleg tega je bil namesto potrditvenega uveden zavrnitveni model zakonodajnega referenduma. Vse te spremembe 90. člena ustave zahtevajo ustrezne spremembe in dopolnitve zakona oziroma njihovo razčlenitev in natančnejšo ureditev v ZRLI.

Državni zbor je 7. aprila 2020 sprejel novelo Zakona o referendumu in ljudski iniciativi (ZRLI-E, Uradni list RS, št. 52/20), ki zakonsko ureja ustavno ureditev zakonodajnega referenduma iz leta 2013 glede ene od sestavin, in sicer kar zadeva predmet referendumskega odločanja, namreč določitev postopka v primeru ustavnih omejitev in prepovedi referenduma.

Pregled zakonodajnih referendmov od sprejema Ustave Republike Slovenije do danes pokaže, da je bilo skupaj izvedenih 25 referendmov. Od sprejema Ustave Republike Slovenije je bilo 120 pobud, zahtev ali predlogov za razpis zakonodajnega referenduma. Od tega se je 70 pobud nanašalo na naknadni zakonodajni referendum, ki je sedaj po spremembi zakona

leta 2006 edini dovoljen zakonodajni referendum. Pregled pokaže, da je referendumska iniciativa v Sloveniji dejavna, vendar pa do same izvedbe referendumov pride le v približno 16 %, saj jih večina ali ne izpolni pogojev za razpis referenduma ali pobude niso sprejete.

V Sloveniji ima v skladu s 3. členom Ustave Republike Slovenije oblast ljudstvo, ki jo med drugim izvršuje tudi preko referenduma. Pogoje, način izvedbe in postopek so določeni z zakonom. Zakonodajno urejanje referenduma mora potekati tako, da se po načelu sorazmernosti ljudstvu omogoči, da izvršuje svojo oblast preko referenduma ter da so morebitne zlorabe instrumenta referenduma omejene. Iz pregleda analize referendumov izhaja, da so pogoji za referendum učinkovito ali celo preveč učinkovito določeni, saj se jih realizira samo 16 %, vendar pa ne glede na to nastajajo nepotrebni stroški. Leta 2018 je bil izveden en referendum, leta 2021 en referendum, leta 2022 trije referendumi na isti dan. V letih, ko je bil izveden več kot en referendum, bi se nedvomno lahko privarčevalo na sami izvedbi referenduma. V letih, ko je bil izveden samo en referendum, pa je obstajala možnost, da bi v primeru izvedbe dodatnega referenduma nastali nepotrebni stroški. S predlagano spremembo bi se takšne stroške preprečilo, hkrati pa omogočilo večjo participacijo volivcev v zakonodajnem postopku, saj bi se zahteve za referendum vlagale neobremenjeno s smiselnostjo stroškov referenduma, marsikatera pobuda ali predlog pa bi bil iz istega razloga tudi sprejet, saj bi se na isti dan izvajalo več referendumov hkrati.

V sedanjem mandatu je izrazit trend neuskklajevanja Vlade Republike Slovenije z interesnimi skupinami, ki se jih vladni predlogi zakonov tičejo. Zato je bilo v zadnjih dveh letih vloženi 7 pobud za razpis posvetovalnega referenduma. Leta 2022 so bile vložene tri pobude za razpis zakonodajnega referenduma. Prav tako je zaznan trend neuskklajevanja z opozicijo v zadevah, kjer bi se zaradi pomembnosti odločitev pričakovalo, da se zagotovi ugled Državnega zbora Republike Slovenije kot organa zakonodajne veje oblasti. Zato je mogoče pričakovati še več referendumskih zahtev, pobud in predlogov. Razlog za spremembe zakona je torej ta, da bi se omejilo finančne posledice, ki bi jih izvedbe referendumov imele, hkrati pa bi se še naprej omogočalo sodelovanje volivcev v zakonodajnem postopku brez omejevanja te možnosti z zaostrovanjem pogojev za izvedbo referenduma, saj analiza kaže, da se samo okoli 16 % referendumskih postopkov zaključijo z izvedbo referenduma, saj so pogoji za referendum že sedaj določeni dokaj omejujoče.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji in načela

Cilj predlagane novele zakona je še naprej omogočiti neposredno odločanje volivcev pri sprejemu in spremembi zakonodaje. Gre za pravico vseh državljanek in državljanov z volilno pravico, da neposredno sodelujejo pri upravljanju javnih zadev in da so izvorni nosilci oblasti v Republiki Sloveniji (gre za 3. in 44. člen Ustave RS), tako da s splošnim in tajnim glasovanjem odločijo o posameznem pravnem aktu zakonodajnega telesa.

Predlog zakona sledi temeljnim načelom osnovnega zakona, predvsem načelom zakonitosti, enakosti, pravici do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev ter zagotavljanja bistva referenduma. Pravica do glasovanja na referendumu v Republiki Sloveniji je izvedena iz volilne pravice, kot oblika participacije državljanov in državljanek pri izvajanju oblasti, enako velja tudi

za pravico glasovanja na referendumu. Predlagana novela sledi načelu do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev, pravici do referenduma, ki je pravica pozitivnega statusa, pri katerih je država vezana k določenemu ravnanju.

2.2. Poglavitne rešitve

Posebno pozornost pri izvrševanju pravice do referenduma si zaslužijo opozorila ustavno pravne stroke, da ima referendum v parlamentarnem sistemu danes še dodatno demokratično vlogo, ki v bistvu celo nadgrajuje neposredno odločitev ljudstva kot najvišjega suverena o posamezni zadevi. V modernih parlamentarnih sistemih, kot je uveljavljen tudi v Republiki Sloveniji, izvršilno oblast, to je vlado, izvoli parlament. Vlada Republike Slovenije svoje delo utemeljuje na večini, ki jo ima v parlamentu. V praksi pa ima ta ureditev šibko točko, saj zaradi nje stalni in neposredni nadzor parlamenta (v praksi torej parlamentarne večine) nad delom izvršilne veje oblasti ne deluje več tako, kot so si snovalci ideje o medsebojnem nadzoru in ravnovesju med različnimi vejami oblasti predstavljali. V takem sistemu je v bistvu referendum edina učinkovita oblika neposrednega nadzora in omejevanja oblasti ter zato vrednota, od katere je dolgoročno odvisna demokratičnost sistema v celoti. Zato v moderni ustavno pravni stroki referendum kot obliko sodelovanja državljanov pri upravljanju javnih zadev in torej tudi pri zakonodajnem urejanju obravnavajo celo kot posebno obliko delitve oblasti.

Ne glede na to pa je potrebno omejiti stroške državnega proračuna, ki nastanejo z izvedbo referenduma oziroma več referendumov. Stroški so relativno visoki, okvirno 4 milijone evrov, vendar se teh stroškov ne sme zniževati na račun omejevanja in zmanjševanja participacije državljanek in državljanov pri izvajanju z Ustavo Republike Slovenije priznanih pravic, to je do neposrednega sodelovanja pri upravljanju javnih zadev (3. in 44. člen Ustave RS). Zato je edino primeren kompromis, da se referendum ali več referendumov izvede samo na točno določen dan v letu, s čimer se izogne nepotrebnim stroškom, hkrati pa se ne posega v ustavne pravice državljanek in državljanov ter še naprej omogoča široko participacijo volivcev v zakonodajnem postopku.

S tem, ko se določi en dan v letu za referendum in ne omejuje pogojev za izvedbo in veljavnost referenduma, se posredno omogoči, da bodo državljanke in državljanji bolj seznanjeni z vsebino referenduma, saj bo dan za referendume splošno znan in pričakovan. S tem se bo tudi povečala udeležba na referendumu. Referendumski datum bi tudi pripomogel k demokraciji »soglasja«, saj bi povzročil, da politične stranke med seboj raje sklepajo kompromise ter se usklajujejo, kot pa da do usklajevanja, tudi z interesnimi skupinami, sploh ne pride.

Od tega dneva je mogoče določiti izjemo, vendar le pod pogojem, da od dneva razpisa referenduma pa do druge nedelje v mesecu maju ne preteče manj kot 6 mesecev. Tako izjemo lahko Državni zbor Republike Slovenije določi z dvotretjinsko večino navzočih poslancev. Izjema mora biti določena, da Državni zbor Republike Slovenije lahko na referendumu potrdi zakone, ki na potrditev ne bi mogli čakati celo leto.

Rešitev v tem zakonu je, da se referendum ali več referendumov izvede na drugo nedeljo v mesecu maju, torej v mesecu, ki predstavlja kompromis med tem, da se referendum izvede glede na poletne počitnice v tistem roku, ki še omogoča referendumsko kampanjo, da se volivci

kakovostno seznanijo z vsebino referendumoma, ter v roku, da je v največjem možnem številu volivcem omogočena pravica sodelovanja na referendumu zaradi bližajočih poletnih počitnic.

S tem bi sledili vsebini odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-76/14-17 z dne 17. 4. 2014, ki je jasno poudarilo, da je pravica do referendumoma t. i. pravica pozitivnega statusa, pri katerih je država vezana k določenemu ravnanju. Ko gre za udejanjanje te pravice do glasovanja na referendumu omogočeno z izvedbo referendumskega postopka na način, da se zagotovi čim bolj učinkovito uresničevanje pravice iz tretjega odstavka 90. člena Ustave Republike Slovenije.

V odločbi U-I-76/14 in U-I-191/17 se je Ustavno sodišče Republike Slovenije oprlo tudi na Kodeks dobre prakse pri referendumih, ki tako tudi kot Kodeks dobre prakse v volilnih zadevah, ki ga je prav tako sprejela Beneška komisija (2002), ni obvezujoč pravni vir. Dr. Jadranka Sovdat (U-I-191/17) je v svojem pritrdilnem ločenem mnenju pri tem opozorila na njegovo naravo in njegov nastanek. Evropska konvencija o človekovih pravicah sicer ne varuje pravice glasovanja na referendumu. Vendar bi moral biti vpliv priporočil Kodeksa dobre prakse pri referendumih na zakonsko ureditev držav in njeno udejanjanje v temelju enak kot pri volilnem kodeksu. Gre za priporočila, nastala na podlagi dobrih praks v demokratičnih državah, v katerih se pogosto izvajajo referendumi, da bi se zagotovilo prav tisto, kar je bistveno – pošten referendumski postopek in verodostojnost njegovega izida, ki ga morajo kot obvezujoč upoštevati tudi tisti, ki so mu nasprotovali.

Datum je potrebno izbrati tako, da kvorum povzroči čim manj škode in ustvari možnosti čim večje udeležbe na referendumu. To še toliko bolj, ker je referendum vezan tudi na kvorum, zato je potrebno referendum izvesti na dan volitev, če je med več možnimi datumi dan volitev. V nasprotnem primeru lahko pride do izvotlitve pravice do referendumoma, ki je povezana s pravico do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev in do ustavno nedopustnega omejevanja pravice volivk in volivcev. Gre namreč za pravico, ki je pozitivnega statusa, kar pomeni dolžnost države, da zagotovi možnost učinkovitega in dejanskega izvrševanja omenjene pravice.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNO FINANČNA SREDSTVA

3. 1. Ocena finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic na državni proračun in na druga javna finančna sredstva.

3. 2. Navedba, da so sredstva za izvajanje zakona v državnem proračunu zagotovljena, če predlog zakona predvideva porabo proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet

Za izvajanje zakona ne bodo potrebna dodatna proračunska sredstva.

4. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

4. 1. Prilagojenost predlagane ureditve pravnemu redu Evropske unije

Predlog zakona ni predmet usklajevanj s pravnim redom Evropske unije. Referendumski sistemi so v Evropski uniji v pristojnosti posameznih držav članic, zato gradiva ni potrebno usklajevati s pravnim redom Evropske unije.

4.2. Prilagojenost ureditve pravu EU

V Evropi je državni (nacionalni) referendum (različnih vrst, oblik in pravnih učinkov) predviden v veliki večini držav. Praviloma je referendum predpisan z ustavo, ponekod pa se uporablja na podlagi zakonske ureditve ali odločitve parlamenta. Za naš prikaz ureditve referenduma so zlasti pomembne tiste države članice EU, v katerih je referendum ustavnopravno predpisan in v praksi tudi uporabljan ter ga v okviru referendumske demokracije obravnava prevladujoči teorija in doktrina (to so zahodnoevropske države). Med te države štejemo zlasti Avstrijo, Dansko, Francijo, Irsko, Italijo in Španijo, zunaj EU pa Švico. Referendum z obvezno pravno močjo poznajo tudi na Grenlandiji, v Liechtensteinu in v San Marinu, posvetovalni referendum pa tudi na Finskem, Norveškem, Švedskem in v Veliki Britaniji. Poleg teh držav poznata referendum tudi Grčija in Portugalska, izmed novih demokracij pa je referendum ustavnopravno določen na Češkem, v Estoniji, na Hrvaškem, na Madžarskem, v Makedoniji, na Poljskem in na Slovaškem, vendar se v praksi še ni uveljavil. Referendum je v nekaterih državah federativne ureditve predviden tako na zvezni ravni kot na ravni federalnih enot (npr. v Švici), ponekod pa samo na ravni federalnih enot, ne pa tudi na zvezni ravni (npr. v Nemčiji, kjer je referendum predpisan samo za vprašanja teritorialne reorganizacije).

V državah članicah Evropske unije, kjer poznajo zakonodajni referendum, se ta lahko izvede po sprejemu zakona v parlamentu, ne pa tudi prej. Naknadni zakonodajni referendum imajo npr. v Avstriji, Italiji, Franciji, na Danskem in Irskem (zunaj EU tudi v Švici). Sistemi se v teh državah sicer razlikujejo glede na obseg predmeta referenduma, subjekte referendumske odločitve, referendumski postopek, večino za sprejem odločitve ..., skupno pa jim je, da na njem volivci odločajo o potrditvi oziroma o zavrnitvi zakona, ki ga je zakonodajno telo že sprejelo, pred njegovo razglasitvijo oziroma uveljavitvijo (naknadni oziroma suspenzivni referendum). Izjema je Italija, kjer je zakonodajni referendum razveljavitveni (abrogativni), s katerim volivci ne potrjujejo oziroma zavračajo zgolj sprejetega a še ne veljavnega zakona, temveč se z njim razveljavlja zakon, ki že velja. Na tem referendumu volivci odločajo o nadaljnji veljavi zakona, ki je že sprejet, objavljen in tudi uveljavljen.

Zakonska ureditev, ki predvideva izvedbo referenduma samo na določen dan v letu, je s tega vidika povsem primerljiva z ureditvami v državah članicah Evropske unije, saj se način izvedbe referenduma povečini določa z zakonom. Poleg tega tudi ni v nasprotju z 90. členom ustave, ker ta ne določa načina izvedbe zakonodajnega referenduma, saj predpisuje le, da državni zbor lahko o vprašanjih, ki se urejajo z zakonom, razpiše referendum. Tako splošna opredelitev dopušča najrazličnejše načine izvedbe referenduma v zakonodajnem postopku. Ustavodajalec je izbiro med različnimi možnimi načini referenduma prepustil zakonu, ki ga sprejme državni zbor z dvotretjinsko večino navzočih poslancev.

5. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

Sprejem zakona bo prinesel pozitivne posledice na področju pravice do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev in ne bo imel negativnih posledic.

6. RAZLOGI ZA OBRAVNAVO PO SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlagamo, da se Predlog zakona o spremembah Zakona o referendumu in o ljudski iniciativi na podlagi 142. člena Poslovnika državnega zbora obravnava po skrajšanem postopku, saj gre za manj zahtevne spremembe zakona, s katerimi bi se sledilo pravici do referenduma, ki je pravica pozitivnega statusa, kar pomeni dolžnost države, da zagotovi možnost učinkovitega in dejanskega izvrševanja omenjene pravice.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 26/07 - uradno prečiščeno besedilo, 6/18 – odl. US in 52/20) se v 32. členu prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Dan glasovanja na referendumu je druga nedelja v mesecu maju.«

2. člen

V prvem stavku prvega odstavka 33. člena se črta besedilo »in ne več kakor leto dni«.

Drugi stavek prvega odstavka 33. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Državni zbor lahko z dvotretjinsko večino navzočih poslancev določi tudi drugi dan glasovanja na referendumu, pri čemer do druge nedelje v mesecu maju ne sme preteči manj kot šest mesecev od dneva razpisa referenduma.«

KONČNA DOLOČBA

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV PO ČLENIH

K 1. členu

Zakon predvideva, da se lahko referendum izvede katerokoli nedeljo v letu ali drug dela prost dan. S predlagano spremembo se izvedba referenduma uredi tako, da se glasuje samo enkrat v letu, in sicer na drugo nedeljo v mesecu maju. Ureditev, da se na isti dan lahko izvede več referendumov hkrati, ostane.

K 2. členu

Zaradi uskladitve je treba spremeniti vsebino 1. odstavka 33. člena. Rok, da od dneva razpisa referenduma ne sme preteči manj kot 30 dni, ostane, saj je le tako mogoče izvesti referendumsko kampanjo, v kateri se ustrezno obvešča volivke in volivce. Vendar pa zaradi določitve enega dneva v letu, ko se bo referendum izvajal, ni mogoče ohraniti določbe, da od dneva razpisa referenduma ne sme preteči več kot eno leto. Tako bi bil zakon med seboj v neskladju, če bi se na referendumu odločalo o zakonu, ki je bil sprejet manj kot 30 dni od dneva, ko se izvaja referendum ali več referendumov.

Drugi stavek prvega odstavka 33. člena se spremeni, tako da sedaj določa izjemo od določenega dneva glasovanja na referendumu, vendar samo v primerih, kot od dneva razpisa pa do dneva glasovanja na referendumu ne poteče manj kot 6 mesecev.

K 3. členu

Zakon določa običajni vacatio legis za uveljavitev zakona.

IV. BESEDILI ČLENOV, KI SE SPREMINJATA

32. člen

Za dan glasovanja na referendumu se določi nedelja ali drug dela prost dan.

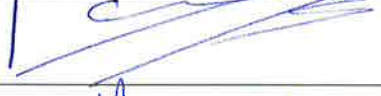

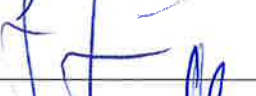

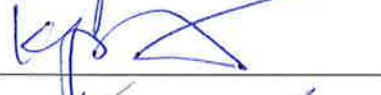

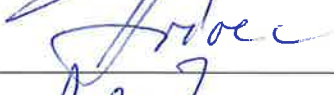

Za isti dan glasovanja se lahko razpišeta dva ali več referendumov.

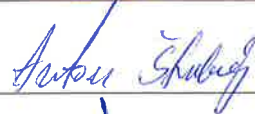
33. člen

Od dneva razpisa referenduma do dneva glasovanja ne sme preteči manj kakor trideset dni in ne več kakor leto dni. Določitev dneva glasovanja, do katerega preteče več kot petinštirideset dni od dneva razpisa referenduma, sprejme državni zbor z dvotretjinsko večino navzočih poslancev.

Rok iz prejšnjega odstavka ne teče v času, določenem v prvem odstavku 16.a člena tega zakona.

PODPISI POSLANK IN POSLANCEV SDS

IME IN PRIIMEK	PODPIS
JELKA GODEC	
ANJA BAH ŽIBERT	
FRANC BREZNIK	
ZVONKO ČERNAČ	
mag. KARMEN FURMAN	
RADO GLADEK	
mag. BRANKO GRIMS	
ALENKA HELBL	
ANDREJ HOIVIK	
JANEZ JANŠA	
JOŽEF JELEN	
ALENKA JERAJ	
FRANCI KEPA	
ANDREJ KOSI	
DANIJEL KRIVEC	
JOŽEF LENART	
SUZANA LEP ŠIMENKO	
TOMAŽ LISEC	
ŽAN MAHNIČ	

ZORAN MOJŠKERC	
BOJAN PODKRAJŠEK	
FRANC ROSEC	
ANTON ŠTURBEJ	
JOŽE TANKO	